

или не си стоя на -та, *va.* se dédire; 14. не стое на -та си и глоба за то, le dédit; 15. споредъ -та и отговоръ-тъ, à brusquin brusquet *m*; 16. высочпарны -мы, *pl.* de grands mots; 17. забикаяне съ -мы, la circonlocution; 18. злоупотрѣбене на -мытъ, la catachrèse; 19. зная много -мы, *vn.* rédonder; 20. извиване -мы, *fig.* pointe d'esprit, *f*; 21. наговарвамъ съ лошы —, *va.* se déborder in injures; 22. натрупане -мы за единъ изговоръ, le datisme; 23. отпослѣ като каза тыя —, à ces mots; 24. прилика -мы въ различни езыцы, la paronomasie; 25. поправяне -мы въ риторика, l'épanorthose *f*; 26. приличны — съ други, *Gram.* le paronyme; 27. прѣмѣстеване -мы, *Gram.* l'inversion *f*; 28. прѣносъ -мы, le commérage; 29. прѣнасямъ -мы, *va.* commérer; 30. прѣобърнуване -мы, *Gram.* l'hyperbate *f*; 31. распрѣснувамъ -мы, *va.* faire courir; 32. скртыи, mots couverts; 33. съ малко -мы, *adv.* à demi-mot, en raccourci.

Думамь (*казвамъ*), *vn.* dire; || (*пѣкному, за*), parler (à, de).

Думане, *sn.* façon de parler, de s'exprimer.

Думень, *adj.* verbal, littéral; -мно, -lement.

Думка, *sf.* le dit; || *fam.* la diétion.

Думо-извивачъ, *sm.* *fam.* un phrasier et phraseur.

— производенъ, *adj.* étymologique.

— производство, *sn.* l'étymologie *f*.

— прѣспиране, *sn.* la logomachie.

— съчинене (*синтаксисъ*), *sn.* *Gram.* le syntaxe.

— тълковачъ, *sm.* le dictionnaire.

Думъ, *sm.* le fourré.

Дуо *n* и **Дуетъ**, *m.* *Mus.* le duo.

Дупка, *sf.* le trou, ouverture *f*, pertuis *m*, déchirure *f*; 1. le creux, cavité *f*, jour *m*, oeil *m*, bouche *f*, boulin *m*; 2. la grotte, bouge, brèche *f*, fort *m*; 3. (*прозоръ*), l'évent *m*, orifice *m*, gorge *f*, gueule *f*; 4. *Anat.* la fosse; 5. *Milit.* la trouée; 6. (*игра*), la fossette; 7. (*за гвоздей*), la mortaise; 8. (*за гледане скритома*), le judas; 9. (*въ джото на шалупа*), *Mar.* le nable; 10. (*на зѣброве*), le terrier, la tanière; 11. (*на землѣта за къщны заячета*), la rabouillère; 12. (*на зидъ за опасане*), *Archit.* l'ope *m*; 13. (*за игране на валка и игране на — съ валка*), le mail; 14. (*за истичане вода*), le baracane; 15. въ камькъ (*за пуцане вода*), le souillard; 16. кофарна —, trou de la serrure; 17. (*легло на зѣбрь*), le repaire; 18. (*за прозорецъ*), le regard; 19. (*за прѣкарване ежже*), *Mar.* allonge d'écubier, *f*; 20. (*у рана*), *Chir.* le trajet; 21. (*на цигулка*), l'ouie *f*; 22. (*на ссждина*), l'embouchure

f; 23. (*на стѣна*), le vide; 24. (*на топъ*), l'âme *f*; 25. затикувамъ —, *va.* boucher un trou; 26. искарвамъ изъ —, *va.* dénicher; 27. правя —, *va.* trouer; 28. пробивамъ —, *va.* mortaiser; 29. пробиване —, le mortaisage; 30. пробивамъ -ны на подкова, *va.* étaper et estamper.

Дупликать, *sm.* le double.

Дупчене (*съ игла*), *sn.* *Chir.* l'acuponcture *f*.

Дупчасть, *adj.* percé, troué.

Дупчица (*у ремькъ*), *sf.* le point.

Дуумвирать, *sm.* le duumvirat.

Дуумвирски, *adj.* duumviral.

Дуувиръ (*двоначалникъ*), *sm.* un duumvir.

Дуръ, *adj.* *Mus.* majeur.

Духала, *sn.* *pl.* l'évantoir *m*; || *органны или ковачески* —, la soufflerie.

Духало, *sn.* le soufflet, évantoir *m*; || (*у китъ*), l'évent *m*; || (*у органы*), le souffleur.

Духамъ, *vn.* souffler; || *духа* (*за свѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il vent, il donne.

Духане, *sn.* le souffle; || (*свѣтъръ*), la bouffée

Духателенъ санджкъ (*въ органы*), *sm.* le sommier.

Духателна цѣва (*сарбаканъ*), *sf.* la sarg-
[basane.

Духливъ, *adj.* vapoureux.

Духло, *sn.* *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m*.

Духнувамъ (*свѣшь*), *va.* souffler.

Духнуване (*свѣтъръ*), *sn.* soufflé de vent, *m*.

Духовенъ, *adj.* intellectuel; -вю, -lement; || *clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'église, m*; || *Théol.* spirituel.

— концертъ, *sm.* concert spirituel *m*.

— отецъ, *sm.* directeur de conscience, *m*.

— приходъ (*прѣбенда*), *sm.* la prébende;

|| съ —, prébendé, *adj.*

— санъ (*пріемане* —, la susception.

— свѣтънникъ, *sm.* consultant du saint office, *m*.

— чинъ, *sm.* l'ordre *m*; || избранъ на —, un ordinaid; || поставямъ въ —, *va.* ordonner.

Духовенство, *sn.* le clergé, le sacerdoce; || *fam.* la prêtraille.

Духовидецъ, *sc.* visionnaire.

Духовна власть, *sf.* *fig.* l'encensoir *m*.

— наредба, *sf.* la canonique; по —, -ment.

— община, *sf.* la congrégation; || членъ на —, un congréganiste.

— пѣсенъ, *sf.* la cantique.

— роднина, *sf.* la compaternité.

— сжданица, *sf.* l'officialité *f*.

Духовникъ, *sm.* un cofesseur, pénitencier *m*.

Духовно (*на духъ-тъ*) *adv.* spirituellement.

— владѣне (*присѣднине* на —, l'incamération; || присѣднивамъ на —, *va.* incamérer.

— въспиране, *sn.* l'interdit *m*.

— зване, *sn.* la robe; || *fig.* la soutane.

— или калугерско състояние, *sn.* la régularité.